

# کِتَابِ نِحْمِیَا

## پیشگفتار

کِتَابِ نِحْمِیَا اِدَامَه مَوْضُوعِ کِتَابِ عِزْرَا اَسْتَه. نِحْمِیَا سَاقِی اَرْدَشِیْر پادشاه بُود. وختی نِحْمِیَا خَبر شُد که یَهُودِیَا دَ اورُشَلِیْم کَلو دَ رَنج و عذاب اَسْتَه، اُو دَ اِجَازَه پادشاه دَ اورُشَلِیْم رَفت و مَرْدُم یَهُودَا رَه جَم کَدَه دِیَوَال و درگه‌های اورُشَلِیْم رَه دُوباره آباد کد.

مَوْضُوع‌های مُهِم امزی کِتَابِ اِینِیَا اَسْتَه:

## فهرستِ عِنوانها

دُعای نِحْمِیَا (فصل ۱ آیه ۱)

نَحْمِيَا پَس دَ اورُشَلِيم موره (۱:۲)

دُوباره آباد کدونِ دیوالِ اورُشَلِيم (۱:۳)

مُخَالَفای بازسازی شکست مُوخوره (۱:۴)

کومک دَ غریبا (۱:۵)

مُخَالَفَت‌های دیگه دَ باره بازسازی (۱:۶)

تَکْمیل شُدونِ دیوال (۱:۷)

تَعْدَادِ اسیرای که پَس اَمْدُد (۱:۸)

اِسْرَائِیلیا دَ گُناه‌های خُو اِعْتِرَاف مُونه (۱:۹)

کسای که عهدنامه ره اِمضا کد (۱:۱۰)

مَتَنِ عهدنامه (۲۸:۱۰)

مردم اورشلیم کلو موشه (۱:۱۱)

پیشوایو و لایوای که پس د اورشلیم آمد (۱:۱۲)

تقدیس دیوال اورشلیم (۲۷:۱۲)

بیگنه‌گو از اسرائیلیا جدا موشه (۱:۱۳)

## خبر د باره اورشلیم

۱ ① توره نحمیا باچه حکلیا: د ماه کسلو د سال بیستم حکمرانی  
اردشیر پادشاه، وختیکه ما د شوش د قصر بودم، ② خانای، یکی از  
برارون مه قد چند نفر دیگه از یهودا آمد و ما د باره یهودیای باقی منده که  
از اسیری خلاصی پیدا کد و د باره اورشلیم ازوا پُرسان کد. ③ اونا د  
جواب مه گفت: ”باقی منده‌های که از اسیری خلاصی پیدا کده و د ولایت  
آسته، د مصیبت سخت و رسوایی گرفتار آسته. دیوال اورشلیم خراب شده  
و درگه‌های شی قد آتش سوختنده شده.“

# دُعای نَحْمِیا

④ وختی امی توره‌ها ره شَنِیدُم، شِشته چخرا کدُم و بَلدِه چند روز ماتَم  
گِرِفْتُم و دَ حُضُورِ خُدای آسمونا روزه گِرِفْتِه دُعا کدُم ⑤ و گُفْتُم: ”آی  
خداوند، خُدای آسمونا، آی خُدای بُزرگ و باهَیبت که عهد و رَحمت خُو ره  
بَلدِه کسای که تُو ره دوست مِیدَنه و احکام تُو ره دَ جای میره، نِگاه مُونی؛  
⑥ بیل که گوشای تُو مُتَوَجِه و چیمای تُو واز بَشه تا دُعای خِدْمَتگار خُو  
ره که ما فِعلاً شاو و روز دَ حُضُورِ تُو بَلدِه خِدْمَتگاری تُو بَنی اسرائیل  
مُونُم، بِشَنوی. ما گُناه‌های بَنی اسرائیل ره اِعتِراف مُونُم و اِقرار مُونُم که  
مو دَ ضِدِ تُو گُناه کدی. اَره، ما و اَوْلادِ بابِه مه گُناه کدی. ⑦ مو غَدِر  
شِریرانه دَ ضِدِ تُو رفتار کدی و احکام و مُقَررات و دِسْتُورای تُو ره که دَ  
خِدْمَتگار خُو مُوسیٰ اَمَر کدُدی، نِگاه نَکدی. ⑧ آلی کلامی ره که دَ  
خِدْمَتگار خُو مُوسیٰ اَمَر کدی دَ یاد خُو بَیر که گُفتی، ’اگه شُمو شَرارت  
کُنید، شُمو ره دَ بَینِ مِلَّت‌ها تِیت‌پَرک مُونُم، ⑨ لیکن اگه تاو خورده پس  
سُون ازمه بَیید و احکام مَره نِگاه کده دَ جای بَیرید، حتی اگه تِیت‌پَرک  
شُدِه‌های شُمو دَ دُورترین جای زیرِ آسمو ام بَشه، اونا ره ازوَنجی جَم مُونُم و

د جایی میرم که او ره انتخاب کدیم تا نام خو ره دزشی قرار بدیم. ⑩  
 اونا خدمتگارا و قوم تو آسته، کسای که تو قد قدرت بزرگ و دست قوی  
 خو نجات ددی. ⑪ یا مولا، بیل که گوش تو متوجه دعای خدمتگار تو و  
 دعای خدمتگاری تو بشه که مخلصانه نام تو ره قد ترس احترام مونه.  
 امروز د خدمتگار خو کامیابی عطا کو و او ره مورد لطف و مهربانی امزی  
 مرد قرار بدی.

د امزو غیت ما ساقی پادشاه بودم.

## نحمیا پس د اورشلیم موره

۲ ① د ماه نیسان، د سال بیستم حکمرانی اردشیر پادشاه، یگ روز  
 وختیکه شراب د پیش شی ایشته بود، ما شراب ره گرفته د پادشاه ددم.  
 پیش ازو ما هیچ وخت د حضور شی غمگی نبودم. ② پس پادشاه دز مه  
 گفت: ”بچی چهره تو غمگی آسته، د حالیکه ناجور ام نیستی؟ ای بغیر از  
 غصه دل دیگه چیز نیسته.“ اوخته ما غدر کلو ترس خوردم ③ و د پادشاه

گُفْتُمْ، ”پادشاه تا اَبَد زنده بُمَنه! چِهَرِه مه چَطور غَمگی نَبَشه، دَ حالیکه شاری که جای قبرهای بابِه کَلونای مه آسته، خراب شُدِه و درگه های شی دَ آتِش سوخته؟“ (۴) پادشاه دَز مه گُفَت: ”چی میخاهی؟“ اوخته دَ پیش خُدای آسمونا دُعا کُدم (۵) و دَ پادشاه گُفْتُمْ: ”اگه پادشاه راضی بَشه و اگه ما خِدمتگار تُو مَوَرِدِ لُطف-و-مِه ربانی تُو قرار گِرِفتیم، مَرِه دَ یهُودا دَ شارِ قبرهای بابِه کَلونای مه رِبی کُو تا اُو ره دُوباره آباد کُنم.“ (۶) پادشاه دَ حالیکه مَلِکه دَ پالُوی شی شِشته بُود، دَز مه گُفَت: ”بَلَدِه چِیقَس دیر موری و چی وخت پس مییی؟“ پس پادشاه راضی شُد که مَرِه رِبی کنه و ما یگ وخت تعیین کُدم. (۷) بعد ازو دَ پادشاه گُفْتُمْ: ”اگه رضایتِ پادشاه بَشه، بَلَدِه مه دَ بَلِه والی های غَرِبِ دریای فَرات خطِ بَدیه تا اُونَا بَلَدِه مه اِجازِه تیر شُدو بَدیه تاکه ما دَ یهُودا بَرَسُم. (۸) امچنان یگ خطِ دَ بَلِه آساف که مَسئُولِ جنگل های پادشاه آسته بَدیه، تا اُو بَلَدِه مه چِیو تَهِیه کُنِه؛ چِیو بَلَدِه تیرهای درگه های قَصْرِ پالُوی خانِه خُدا، بَلَدِه دیوالای شار و بَلَدِه خانِه که ما دَ زشی جای-د-جای مُوشُم.“ پس پادشاه درخاست مَرِه قَبُول کد، چُون دِستِ خَیرِ خُدای مه دَ بَلِه مه بُود.

(۹) پس ما دَ پیشِ والی های غَرِبِ دریای فَرات اَمَدُم و خطِ پادشاه ره

دَزُوا دَدُم. ناگفته نَمَنه که پادشاه قومندانای لشکر و عسکرای سوار ره ام  
قد ازمه ریی کُدد. <sup>(۱۰)</sup> وختی سَنَبَلَطِ خُرونی و طوبیای عمونی خِدمتگارِ  
پادشاه شَنِید که یگو کس اَمده خَیرِ بَنی اسرائیل ره طلب مونه، ای دَ سرِ  
ازوا غدر بد خورد.

<sup>(۱۱)</sup> پس ما دَ اورشَلیم اَمدم و سِه روز دَ اُونجی مندُم. <sup>(۱۲)</sup> بعد ازو دَ  
غَیتِ شاو باله شُدُم و چند نفرِ دِیگه ام قد ازمه قتی بُود، لیکن دَ هیچ کس  
نَگفتُم که خُدا ی مه چیزخیل ره دَ دِل مه قرار دَده تا بلده اورشَلیم انجام بَدِیم  
و بَغیر از حیوانی که دَ بِلَه شی سوار بُوَدُم، هیچ حیوانِ دِیگه ام قد ازمه  
نَبُود. <sup>(۱۳)</sup> دَ امزو غَیتِ شاو از درگه دَرّه بُر شُدُم و از پیشِ رُوی چِشمه  
اَزدار تیر شُده تا درگه خاک‌انداز رفتُم و دیوالای اورشَلیم ره که خراب شُدُد  
قد درگه‌های شی که دَ آتش سوختُد، بررسی کُدم. <sup>(۱۴)</sup> بعد ازو سُون درگه  
چِشمه و حَوْضِ پادشاه رفتُم، لیکن بلده حیوانی که دَ بِلَه شی سوار بُوَدُم راه  
نَبُود که پیش بوره. <sup>(۱۵)</sup> پس اُمو شاو از راهِ دَرّه رفتُم و دیوال ره بررسی  
کُدم؛ بعد ازو پس تاو خوردُم و از درگه دَرّه داخل شُده پس اَمدم. <sup>(۱۶)</sup>  
حاکِما نَفامید که ما کُجا رفته بُوَدُم یا چیز کار کُدم، چُون هنوز دَ یهُودیا، دَ  
پیشوایو، دَ کُتّه‌سرا، دَ حاکِما و دَ باقی کسای که کار ره باید انجام مِیدَد،

۱۷) پس دَزوا گُفتُم: ”شُمُو مُصِیبتی ره که مو دَزشی گِرِفتار اَستی مینگرید؛ اینه، اورُشلیم خراب شُده و درگه‌های شی دَ آتش سوخته. بیید که دیوالای اورُشلیم ره دُوباره آباد کنی و دیگه گِرِفتار نَگ-و-رَسوایی نَبشی.“ ۱۸) امچنان از دِستِ خَیرِ خُدای خُو که دَ بِلَه مه بُود و از تورای که پادشاه دَز مه گُفتُد، بِلَدِه ازوا نقل کُدم. اوخته اُونا گُفت: ”بیید که کار دُوباره آباد کدو ره شُروع کنی.“ پس اُونا بِلَدِه پیش بُردونِ امزی کار نیک دِست دَ کار شُد. ۱۹) لیکن وختی سَنبَلَطِ حُرونی، طویبای عمونی خِدمتگارِ پادشاه و گِشِمِ عَرَبی ای توره ره شَنِید، دَ بِلَه مو ریشخندی کد و مو ره تحقیر کده گُفت: ”ای چی کار آسته که شُمُو مُونید؟ نَه که دَ ضِدِ پادشاه شورش مُوکُنید؟“ ۲۰) ما دَ جوابِ ازوا گُفتُم: ”خُدای آسمونا مو ره کامیاب مُونه. پس مو که خِدمتگاری ازو اَستی کارِ دُوباره آباد کدو ره شُروع مُونی، لیکن شُمُو دَ اورُشلیم نَه تقسیم دَرید، نَه حق و نَه ام ریشِه تاریخی.“



# دُوباره آباد کدونِ دیوالِ اورشلیم

۳ ① اوخته الیاشیب پیشوای بزرگ قد پیشوایونِ همکار خُو باله  
شده درگه گوسپندو ره دُوباره آباد کد. اونا او ره تقدیس کد و پلّه‌های درگه  
ره شند؛ اَر، اونا او ره تا بُرج صد و تا بُرج حَنَنَیل تقدیس کد. ②  
پالوی ازوا ره مردای اَریحا دُوباره آباد کد و پالوی ازوا ره زکُور باچه  
امری. ③ اولادِ هَسِناه درگه ماهی ره دُوباره آباد کد و چَت شی ره قد  
تیرها پوشنده پلّه‌های درگه، پُشتبندها و میخ‌های شی ره شند. ④ پالوی  
ازوا ره مَریموت باچه اوریانوسه هَقوص بازسازی کد، پالوی ازو ره مِشلام  
باچه بِرکیا، نوسه مِشیزبَیل بازسازی کد و پالوی ازو ره صادوق باچه بعنا.  
⑤ پالوی ازو ره مردُمِ تَقوعه بازسازی کد، لیکن کُته‌کلونای ازوا دَ کارای  
که سرکارگرا بلده ازوا دده بُود شانه خُو ره خَم نکد.

⑥ یویداع باچه فاسیح و مِشلام باچه بسودیا درگه یشانه ره بازسازی  
کد و چَت شی ره قد تیرها پوشنده پلّه‌های درگه، پُشتبندها و میخ‌های شی  
ره شند. ⑦ پالوی ازوا ره مِلتیای جِبعونی، یادونِ میرونوتی و مردای جِبعه

و مِصْفَه كِه دَ اِخْتِيَارِ والی غَرْبِ درِیای فَرَات بُود، بازسازی كد. <sup>(۸)</sup> پالوی ازوا ره عَزِیئیل باچه حره‌ایا كه زَرگر بُود، بازسازی كد و پالوی ازو ره حَننیا كه عَطرساز بُود. پس اونا دیوالِ اورُشَلیم ره تا دیوالِ بَرْتو دُوباره آباد كد.

<sup>(۹)</sup> پالوی ازو ره رَفایا باچه حُور كه حُكمرانِ نیمِ یگ ناحیه اورُشَلیم بُود، بازسازی كد. <sup>(۱۰)</sup> پالوی ازو ره یدایا باچه حُرُوماف كه رُوی دَ رُوی خانِه شی بُود، بازسازی كد و پالوی ازو ره حَطُوش باچه حَشَبِنیا. <sup>(۱۱)</sup> مَلَكیا باچه حارِیم و حَشُوب باچه فَحَت-موآب یگ قِسْمَتِ دیگه و بُرجِ تَنُورها ره بازسازی كد. <sup>(۱۲)</sup> پالوی ازوا ره شَلُوم باچه هَلُوحیش حُكمرانِ نیمِ یگ ناحیه اورُشَلیم و دُخترِون شی بازسازی كد. <sup>(۱۳)</sup> حانُون و مردُمای زانُوح درگه دَرّه ره بازسازی كد. اونا او ره دُوباره آباد كده پَلّه‌های درگه، پُشتبندها و میخ‌های شی ره شَند و یگ هزار توغی دیوال ره ام تا درگه خاك‌انداز دُوباره آباد كد. <sup>(۱۴)</sup> مَلَكیا باچه رِكاب حُكمرانِ ناحیه بَیت-هَكَارِیم درگه خاك‌انداز ره بازسازی كد. او اُمُو درگه ره دُوباره آباد كده پَلّه‌ها، پُشتبندها و میخ‌های شی ره شَند. <sup>(۱۵)</sup> شَلُون باچه كُلدُوزِه حُكمرانِ ناحیه مِصْفَه درگه چِشمه ره بازسازی كد. او اُمُو درگه ره دُوباره آباد كد و چَت شی ره پوشنده پَلّه‌های درگه، پُشتبندها و میخ‌های شی ره شَند و

دیوالِ حَوْضِ شَلَحِ ره که دَ نزدیکِ باغِ پادشاه بُود تا زبینه‌های که از شارِ  
 داوود تاه می‌مد، ام بازسازی کد. ۱۶ بعد ازو ره نِحْمیا باچه عَزْبُوق  
 حُکمرانِ نِیمِ ناحیه بَیت-صُور، تا رُوی دَ رُوی قَبرِ داوود و تا نَوَرِ کَنده شُده و  
 پایگاهِ عسکرا بازسازی کد. ۱۷ بعد ازو ره لاویا بازسازی کد که دَ وِسیله  
 رَحُومِ باچه بانی شُروع شُد و پالُوی ازو ره حَشَبیا حُکمرانِ نِیمِ ناحیه قَعیلَه  
 از طرفِ مَرْدُمِ منطقه خُو بازسازی کد. ۱۸ بعد ازو ره دِیگه برارونِ ازوا  
 بازسازی کد که دَ وِسیله بَوای باچه حیناداد حُکمرانِ نِیمِ ناحیه قَعیلَه شُروع  
 شُد. ۱۹ پالُوی ازو ره که یگِ قِسمَتِ دِیگه، رُوی دَ رُوی دامونِ سَلاح‌خانه  
 دَ کَجی بُود، عِزِرِ باچه پِشُوعِ حُکمرانِ مِصفه بازسازی کد. ۲۰ بعد ازو ره  
 که یگِ قِسمَتِ دِیگه از کَجی تا درگه خانِه الِیاشِیبِ پِشوای بَزُرگ بُود،  
 بارُوکِ باچه زَبّای قد شور-و-شُوقِ بازسازی کد. ۲۱ بعد ازو ره که یگِ  
 قِسمَتِ دِیگه از درگه خانِه الِیاشِیبِ تا آخِرِ خانِه الِیاشِیبِ بُود، مَریموتِ باچه  
 اوریّا نوسِه هَقُوصِ بازسازی کد. ۲۲ بعد ازو ره پِشوایونی که مَرْدای  
 منطقه‌های گِردوَبَر بُود، بازسازی کد. ۲۳ بعد ازوا ره بَنیامین و حَشُوب که  
 دَ رُوی دَ رُوی خانِه ازوا بُود، بازسازی کد و بعد ازوا ره عَزَریّا باچه مَعَسِیا  
 نوسِه عَننِیا که دَ پالُوی خانِه شی بُود، بازسازی کد. ۲۴ بعد ازو ره که

یگ قِسْمَتِ دِیگه از خانِه عَزْرِیا تا کَجی بُود و دیوال دَوْر مُوخورِد، بِنُوی  
 باچِه حیناداد بازسازی کد. <sup>(۲۵)</sup> فلال باچِه اوزای پیشِ رُوی کَجی و بُرجی  
 ره که از بلنِه خانِه پادشاه بُر شُدُد و نزدِیکِ حَولی پیره دارخانِه بُود، بازسازی  
 کد. بعد ازو ره پدایاه باچِه فرعوش <sup>(۲۶)</sup> و خِدْمَتگاری خانِه خُدا که دَ  
 بِلندی عوفِل زندگی مُوکد، تا رُوی دَ رُوی درگِه آو طرفِ شَرَق و بُرج بُر  
 شُدگی، بازسازی کد. <sup>(۲۷)</sup> بعد ازوا ره که یگ قِسْمَتِ دِیگه بُود، از رُوی دَ  
 رُوی بُرج کُتِه بُر شُدگی تا دیوالِ عوفِل، مُردُمِ تَقوَعَه بازسازی کد. <sup>(۲۸)</sup>  
 باله تر از درگِه اَسپو ره پیشوایو بازسازی کد، هر کُدم شی رُوی دَ رُوی خانِه  
 خُو ره. <sup>(۲۹)</sup> بعد ازوا ره صادق باچِه اَمیر که دَ رُوی دَ رُوی خانِه شی بُود،  
 بازسازی کد و بعد ازو ره شَمعی باچِه شِکِنیا که درگِه وانِ درگِه شَرقی بُود،  
 بازسازی کد. <sup>(۳۰)</sup> بعد ازو ره که یگ قِسْمَتِ دِیگه بُود، حَنیا باچِه شِلْمیا و  
 حانُون باچِه شَشْمِ صالاف بازسازی کد. بعد ازوا ره مِشْلام باچِه بِرکیا که دَ  
 رُوی دَ رُوی خانِه شی بُود، بازسازی کد. <sup>(۳۱)</sup> بعد ازو ره مَلکیای زَرگَر تا  
 خانِه خِدْمَتگاری خانِه خُدا و تُجارا که رُوی دَ رُوی درگِه جَم شُدو بُود و تا  
 باله-خانِه کُنْج بازسازی کد. <sup>(۳۲)</sup> و دیوالِ مینکلِ باله-خانِه کُنْج و درگِه  
 گوسپندو ره زَرگَر و تُجارا بازسازی کد.

# مُخَالَفای بازسازی شکست مُوخوره

۴ ① وختی سَنَبَلَط شَنِید که مو دیوال ره دُوباره آباد مُونی، قار شی باله اَمَد و سخت غَضَبناک شُده یهودیا ره رِیشخند کد ② و دَپیش رُوی همدِستای خُو و قُوای مُسَلَحِ سامِرِه گُفت: ”ای یهودیای ناتو چیز کار مُونه؟ آیا اُونا قَصَد دَرِه که اُونجی ره دُوباره آباد کنه و بسم قُربانی تقدیم کنه؟ آیا اُونا دَ یگ روز امی کار ره خلاص مُونه؟ آیا اُونا سنگا ره امزی شارِ سوخته، از کوډِ خاک دُوباره بُر کده سرِ جای شی میله؟“ ③ طوبیای عمونی که دَ پالوی اَزو بُود، گُفت: ”دیوالِ سنگی ره که اُونا آباد مُونه، اگه یگ روباه ام دَ بِلِه شی باله شُنه اُمو چیزی آباد کده ازوا ره چپه مُونه.“

④ اوخته ما دُعا کده گُفتم: ”ای خُدای مو بِشنو، چُون مو تحقیر شُدی! توهینِ ازوا ره پس دَ سرِ خودونِ ازوا بیر و اُونا ره تسلیم کُو تا غارت شُده دَ سرزمینِ دیگه اسیر بُرده شُنه. ⑤ خطای ازوا ره پوش نَکُو و نیل که گُناه ازوا از نظر تُو پاک شُنه، چُون اُونا دَپیش رُوی کارگرا غُر زده توهین کد.“

⑥ پس دیوال ره دُوباره آباد کدی و دیوال از هر طرف دَ یِگدِیگه خُو  
وَصَل شُد و بِلندی شی تا نِیم باله شُد، چُون مَرْدُم از تَی دِل خُو کار مُوکد.

⑦ لیکن وختی سَنبَلَط، طویا، عَرَبها، عمونیا و اشدودیا شنید که کار  
دُوباره آباد کدونِ دیوالِ اورشلیم پیشرفت کده و سُلّاخهای شی دَ حالِ کور  
شُدو یِه، قارِ ازوا غدر باله اَمَد. ⑧ اوخته پگِ ازوا یگ جای شُدِه نقشه  
کشید که بییه و قد اورشلیم جنگ کنه و دَ مَنه شی گدو دَی بِنَدَزه. ⑨ پس  
مو دَ پیشِ خدای خُو دُعا کدی و بخاطرِ ازوا پیره دارا مقرر کدی تا شاو و  
روز دَ مُقابلِ ازوا پیره داری کنه. ⑩ دَ امزو غیت مَرْدُم یهودا مُوگفت:  
”قَوّتِ نفرای بارکش دَ حالِ خلاص شُدو یِه و سنگ-و-قُلُوخِ دیوالای چپه  
شُدِه ام دَ اندازه کلو یِه که مو نَمِیَتَنی دیوال ره دُوباره آباد کنی.“ ⑪  
دُشمنای مو ام مُوگفت: ”اونا خبر نَمُوشه و نَمِینگره و پیش ازی که پی  
بُره، مو دَ بَینِ ازوا داخل شُدِه اونا ره مُوکشی و کار ره ایسته مونی.“ ⑫  
اوخته یهودیای که دَ نزدیکِ ازوا بُود، بار بار اَمَدِه دَز مو گُفت: ”وختیکه  
شُمو پس بورید، اونا از هر جای دَ خِلاف مو مییه.“ ⑬ پس مَرْدُم ره دَ  
جایای پَخچی پُشتِ دیوال و جایای خالی دَ مُطابقِ اولادِ بابیهای ازوا قد  
شمشیرا، نِیزه ها و کمونهای ازوا جای-د-جای کُدم. ⑭ بعد از بررسی

امزی چیزا باله شُدْم و دَ کټه سړا، حاکِما و باقی مردُم گُفْتُم: ”ازوا ترس  
نَخوړید. خُداوند ره که بَزُرگ و باهَیبت آسته یاد کُنید و بخاطرِ برارو،  
باچه ها، دُخترو، خاټونو و خانه های خُو جنگ کُنید.“

①۵ وختی دُشمنای مو شَنِید که مو از نقشه ازوا باخبر شُدے و خُدا  
قَصْدِ ازوا ره باطل کده، اوخته پگ مو پس سُون دیوال رفتی و هر کس دَ  
کار خُو مَصْرُوف شُد. ①۶ امزُو روز بعد نِیمِ مَرْدای مه کار ره پیش مَوْبُرد و  
نِیمِ دِیگه شی قد نِیزه ها، سِپرها، کمون ها و زِرِه ها مُسَلَح بُود و رهبرا دَ  
پُشتِ تمامِ مردُمِ یهُودا ①۷ که دیوال ره آباد مَوکد ایسته بُود. کسای که  
بارکش بُود، بار ره دَ طَریقَه مَوْبُرد که قد یگ دِست خُو کار مَوکد و قد  
دِیگه دِست خُو سَلاح ره مِیگِرِفَت. ①۸ اُستاکارا ام هر کُدم شی شمشیر ره  
دَ کمر خُو بسته کده کارِ آباد کدو ره پیش مَوْبُرد و شِیپورنَواز دَ پالوی ازمه  
ایسته بُود. ①۹ ما دَ کټه سړا، حاکِما و باقی مردُم گُفْتُم: ”کار دَ ساجِه غَدر  
کټه جریان دَره و مو دَ بله دیوال تیت پَرک و از یگ دِیگه خُو دُور آستی. ②۰  
پس دَ هر جایی که آوازِ شِیپور ره شَنِیدید دَ اُمونجی دَ پیشِ ازمو جَم شَنِید و  
خُدای مو بلده مو جنگ مونه.“ ②۱ دَ امزی رقم مو دَ کار ادامه ددی و نِیمِ  
مردُم نِیزه ها ره گِرِفَتَه از صَباح گاه تا بُر شُدونِ سِتاره ها پیره مَوکد. ②۲

امچنان دَ امزُو غیت دَ مردُم گُفتم: ”بیلید که تمام مردا قد خدمتگاری خُو دَ اورشَلیم بُمنه تا دَ غیت شاو بلده مو پیره داری کنه و دَ وختِ روز کار ره پیش بُره.“ (۲۳) پس نه خود مه، نه برارون مه، نه خدمتگاری مه و نه پیره داری که قد مه بُود، هیچ کدم مو کالای خُو ره بُر نکدی؛ هر کس سلاح شی دَ پیش شی بُود، حتی پُشتِ آو ام که مورفت.

## کومک دَ غریبا

۵ (۱) دَ امزُو غیت مردُم و خاتونوی ازوا دَ خلافِ برارونِ یهودی خُو غدر سر-و-صدا بُر کد. (۲) بعضی ازوا مُوگفت: ”مو قد باچه ها و دُخترن خُو غدر کلو آستی، بلده ازمو باید غلّه-و-دانه دده شنه تا مو بُخوری و زنده بُمنی.“ (۳) بعضی شی مُوگفت: ”مو زمینا، باغ های انگور و خانه های خُو ره گرو کده ری آستی تا دَ دورونِ قحطی غلّه-و-دانه بگیری.“ (۴) بعضی دیگه ازوا مُوگفت: ”مو پیسه قرض گِرفته و زمینا و باغ های انگور خُو ره ضمانت دده تا مالیه پادشاه ره بدی.“ (۵) با وجودِ که گوشت و خُون مو رقمِ گوشت و خُونِ برارونِ یهودی مو آسته و اولادای مو رقمِ اولادای



ازوا، ولے مو مجبور آستی که باچه‌ها و دختران خوره د غلامی تسلیم کنی. بعضی از دختران موامی آلی کنیز شده و هیچ چیز از دست موم نییه، چراکه زمینا و باغای انگور مود دیگر و تعلق گرفته.

- ⑥ وختی ما سر-و-صدای ازوا و امی تورا ره شنیدم، غدر قار شدم ⑦ و د دل خو فکر کده کته‌سرا و حاکما ره ملامت کدم و دزوا گفتم: ”شمو هر کدم شمو از قومای خو سود موخورید.“ بعد ازو د خلاف ازوا یگ جمعیت کته مردم ره جم کدم ⑧ و دزوا گفتم: ”مو برارون یهودی خو ره که د ملت‌ها سودا شدد، د اندازه وس-و-توان خو پس خریدی؛ لیکن شمو برارون یهودی خو ره سودا مونیید تا اونا دوباره د بله ازمو سودا شنه!“ پس اونا چپ مند و چیزی نداشت که بگيه. ⑨ اوخته ما گفتم: ”کاری که شمو مونیید خوب نییه، آیا شمو نباید رقمی رفتار کنیید که ترس خدای مود د دل شمو بشه تا مانع عیب جویی ملت‌های شنید که دشمن موم آسته؟ ⑩
- اینه، ما و برارون مه و خدمتگاری مه ام پیسه و غله-و-دانه دزوا قرض ددے؛ پس بید که سود خوری ره ایله بدی. ⑪ تقاضا مونم که امی امروز زمینا، باغ‌های انگور، باغ‌های زیتون و خانه‌های ازوا ره قد فیصدی پیسه، غله-و-دانه، شیر انگور و روغون زیتون که د عنوان سود ازوا گرفتید،

دَزوا پَس بَدید. ” ۱۲ اُونَا کُفت: ”مو تمام چیزا ره پَس میدی و ازوا هیچ چیز طلب نَمونی؛ مو اُمو رقم مونی که تُو گُفتی. ”اوخته ما پیشوايو ره کُوی کُدم و دَ پیش رُوی ازوا، اُونَا ره قَسَم دَدم که مُطابقِ گُفته‌های خُو عمل کنه. ۱۳ امچنان دامون خُو ره تکان دَده گُفتم: ”هر کسی که امی گُفته‌ها ره عملی نَکنه، خُدا او ره از خانه و مُلک شی بَتَکنه و او امی رقم تَکنده شُده خالی شُنه. ”اوخته تمام جماعت آمین گُفته خُداوند ره سِتایش کد. و مردُم چیزی ره که وعده کُدد دَ جای اُورد.

۱۴ علاوه ازی، از روزی که ما والی سرزمین یهُودا تعیین شُدم، یعنی از سالِ بیستُم تا سالِ سی و دوُم حُکمرانی اَرَدشیر پادشاه، دَ امزُو دوازده سال ما و برارون مه نانی ره که اِستِحقاقِ والی بُود، نَخوردی. ۱۵ لیکن والی‌های سابق که پیش ازمه بُود دَ بله مردُم بارِ گِرَنگ اِشتُد و علاوه از چِل مِثقال نُقره، نان و شراب ام ازوا می‌گِرِفت؛ حتی خِدمت‌گاری ازوا ام دَ بله مردُم حُکمرانی مُوکد. مگم ما بخاطرِ ترس از خُدا او رقم نَکُدم، ۱۶ بَلکه ما خود ره سخت دَ کارِ دیوالِ مِصْرُوف کُدم. مو حتی زمی ام نَخربدی و تمام خِدمت‌گاری مه دَ اُونجی بَلده کار جَم بُود. ۱۷ یگ صد و پنجاه نفر از یهُودیا و حاکِما، بَغیر از کسای که از مِلَّت‌های گِرَدوَبَر دَ پیش مو میَمَد،

از دِستَرخون مه نان مَوخورد. ①۸ چیزای که بَلدِه خوراکِ یگ روز آماده موشُد، یگ گاو و شش گوسپون چاغی بُود؛ امچنان بَلدِه مه مَرغای کَلو آماده موشُد و هر دِه روز بعد مِقدارِ کَلو از هر رقم شراب میمَد. با وِجودِ ازی ام ما نانی ره که اِستِحقاقِ والی بُود طلب نَکدُم، چراکه بارِ امزی مردُم گِرَنگ موشُد. ①۹ فقط دُعا کده گُفتم: ”آی خُدای مه، پگ چیزای ره که بَلدِه امزی مردُم انجام دَدیم، دَ اعمالِ نیک مه حساب کُو.“

## مُخَالَفَت‌های دِیگه دَ بارِه بازسازی

۶ ① وختی دَ سَنبَلَط، طوبیا، گِشِمِ عَرَبی و دِیگه دُشمنای مو خبر دده شُد که ما دیوال ره دُوباره آباد کدیم و هیچ سُلّاخ دَزشی باقی نَمَنده -- اگرچه تا اَو غیت درگه‌ها ره دَ جای‌های شی نَشَنده بُودُم -- ② سَنبَلَط و گِشِم دَز مه پیغام ریی کده گُفت: ”بیه که دَ یکی از آغیلای دَشتِ اَونو مُلاقات کنی.“ لیکن اَونا قَصَد دَشت که دَز مه ضررِ بَرَسنه. ③ پس ما قاصِدا ره دَ پیشِ ازوا ریی کده گُفتم: ”ما دَ یگ کارِ غَدِر کُته مَصْرُوف اَسْتُم و اَمَدِه نَمِیتُنم. چرا کار باید ایسته شُنه و ما کار ره ایله کده پیش

ازشمو تاه بییم؟” ④ اونا چار دفعه بلده مه امو رقم پیغام ربی کد و ما بلده ازوا امی رقم جواب ربی کدم. ⑤ پس سنبَلَط دفعه پنجم د عین رقم خدمتگار خو ره د پیش مه ربی کد و یگ خطِ سرواز د دست شی بود ⑥ که دزو اینی رقم نوشته بود: ”د مینکل ملت ها آوازه افتده و گشیم ام موکه که تو و یهودیا قصدِ شورش کدو ره درید و امزی خاطر دیوال ره آباد مونی؛ امچنان مطابقِ امزی آوازه تو قصدِ دری که پادشاهِ ازوا شنی. ⑦ تو امچنان انبیا ره مقرر کده تا د باره تو د اورشلیم اعلان کده بگیه: د یهودا یگ پادشاه مقرر شده؛ آلی امی تورا حتماً د پادشاه میرسه. پس بیه که د امزی باره قد یگدیگه خو مشوره کنی.

⑧ اوخته ما دزو جواب ربی کده گفتم: ”امی تورای ره که تو موگی هیچ کدم شی نشده، بلکه امی چیزا ره تو از دل خو جور کده. ⑨ چون یگ ازوا میخواست که مو ره بترسنه و قد خود خو موگفت: ”دستای ازوا ره از کار میگیری و کار انجام نموشه. ”پس ما دعا کده گفتم: آی خدا، دستای مَره قوی کو.

⑩ د امزو غیت د خانه شمعی باچه دلایا، اولاده مهیطیل رفتم و او

خود ره دَ خانه بند کُدد. اُو دَز مه گُفت: ”ببید که دَ خانه خُدا دَ مَنه جای مُقَدَّس جَم شُنی و درگه‌های جای مُقَدَّس ره ام بسته کنی، چُون اونا مییه که تُو ره بُکُشه؛ آرے، اونا اِمشاو مییه که تُو ره بُکُشه.“ <sup>(۱۱)</sup> لیکن ما گُفتم: ”آیا رقم ازمه اَلّی مَرِد باید دُوتا کنه؟ آیا رقم ازمه اَلّی آدم دَ مَنه جای مُقَدَّس بوره تا زندگی خُو ره نِجات بَدیه؟ نه، ما نَمورُم!“ <sup>(۱۲)</sup> پسانتر پی بُردُم که خُدا هرگز اُو ره رِبی نَکُدد، بَلکه اُو خود شی دَ ضِد مه نَبُوت کد، چراکه طوبیا و سَنبَلَط اُو ره کِرا کُدد. <sup>(۱۳)</sup> اونا اُو ره کِرا کُدد تا مَره بترسَنه و ما اُمو کار ره کده گُناه کُنم و اونا مَره بَدنام کده طعنه بَدیه. <sup>(۱۴)</sup> اوخته دُعا کده گُفتم: ”آی خُدای مه، طوبیا و سَنبَلَط ره مُطابقِ امزی کار ازوا دَ یاد دَشته بَش؛ امچنان نوعدیای نَبیه و دِیگه اَنبیا ره که میخاست مَره بترسَنه، از یاد خُو نَبَر.“

## تکمیل شُدونِ دیوال

- <sup>(۱۵)</sup> پس دیوال دَ بیست و پنجمِ ماهِ ایلُول دَ پنجاه و دُو روز تکمیل شُد.
- <sup>(۱۶)</sup> وختی پگِ دُشمنای مو و تمامِ مِلَّت‌های که دَ گردوبرِ مو بُود ای ره

شنيډ، اونا ترس خورد و جرات خو ره كاملاً از دست دد، چُون اونا پي بُرد  
 كه اى كار د كومك خُداى مو تكميل شُده. <sup>(۱۷)</sup> علاوه ازی د امزو روزا  
 كنه سړای يهودا خطهای كلو د طوبيا ربي موكد و خطهای طوبيا دزوا  
 ميمد. <sup>(۱۸)</sup> چُون غدر مردم د يهودا قد ازو قسم كدد، چراكه او داماد شكنيا  
 باچه آرح بود و باچه شى يهودانان د ختر مِشلام باچه بر كيا ره خاتو كدد. <sup>(۱۹)</sup>  
 امچنان اونا از خوبى های ازو د پيش ازمه توره موگفت و تورای ازمه ره  
 دزو ميرسند. د عين حال طوبيا خطهای پشت د پشت ربي موكد تا مَره  
 بترسَنه.

## تعداد اسیرای که پس آمدد

۷ <sup>(۱)</sup> وختيکه ديوال آباد شد و ما درگه های شى ره شندم و  
 درگه وانا، سړودخانا و لاويا مقرر شد، <sup>(۲)</sup> اوخته ما برار خو حنانى و حننيا  
 قومندان قلعه ره مسؤل اورشليم تعيين كدم، چُون حننيا يگ مرد صادق و  
 از كلو نفرا كده خداترس بود. <sup>(۳)</sup> ما دزوا گفتم: ”درگه های اورشليم تا  
 وختيکه آفتو خوب بر نشده نبايد واز شنه و د غيت شام درگه وانا د حاليكه

د اُونجی هنوز پیره مونه باید درگه‌ها ره بسته کده د پُشت شی ټمبه بيله.  
از مردُمای اورشلیم پیره‌دارا ره مقرر کو تا هر کدَم ازوا د جایی که تعیین  
شده پیره کنه، یعنی هر کس د نزدیکِ خانه خو.

④ شار پراخ و کټه بود و تعدادِ مردُمی که د مَنه شی زندگی مَوکد کم  
بود و خانه‌ها هنوز آباد نشُد. ⑤ اوخته خُداي مه د دِل مه اندخت که  
کټه‌سرا، حاکما و مردُم ره جَم کنم تا د مُطابقِ پُشت نامه‌ها ثبتِ نام شنه. ما  
کتابِ پُشت نامه کسای ره که اوّل پس اَمَد، پیدا کدَم و اینی نوشته ره دَزُو  
دیدم: ⑥ اینمیا مردُم ولایت اَسته که از اسیری و کوچِ اجباری پس اَمَد،  
یعنی کسای که نبوکدنصر پادشاهِ بابل اونا ره د اسیری بُرَد. امیا د  
اورشلیم و یهوذا هر کدَم شی پس د شار خو اَمَد. ⑦ امیا قد زروبابل،  
یشوع، نَحِمیا، عَزَریا، رَعَمیا، نَحمانی، مَوردِخای، بِلشان، مِسفارت،  
بَغوای، نَحوم و بعنا اَمَد.

تعدادِ مردای قومِ اسرائیل ازی قرار بود:

- ⑧ اولادِ فرعوش، دُو هزار و یگ صد و هفتاد و دُو نفر؛
- ⑨ اولادِ شِفَطیا، سِه صد و هفتاد و دُو نفر؛

- ۱۰) اولادِه آرَح، شَش صد و پنجاه و دُو نفر؛
- ۱۱) اولادِه فَحَت-موآب، از اولادِه يَشُوْع و يوآب، دُو هزار و هشت صد و هژده نفر؛
- ۱۲) اولادِه عِيْلَام، يگ هزار و دُو صد و پنجاه و چار نفر؛
- ۱۳) اولادِه زْتُو، هشت صد و چل و پَنج نفر؛
- ۱۴) اولادِه زَكَاي، هفت صد و شصت نفر؛
- ۱۵) اولادِه بَنُوِي، شَش صد و چل و هشت نفر؛
- ۱۶) اولادِه باباي، شَش صد و بيست و هشت نفر؛
- ۱۷) اولادِه عَزْكَاد، دُو هزار و سِه صد و بيست و دُو نفر؛
- ۱۸) اولادِه اَدُونِيْقَام، شَش صد و شصت و هفت نفر؛
- ۱۹) اولادِه بَغَوَاي، دُو هزار و شصت و هفت نفر؛
- ۲۰) اولادِه عَادِيْن، شَش صد و پنجاه و پَنج نفر؛
- ۲۱) اولادِه آطير از اولادِه حَزْقِيَا، نَوَد و هشت نفر؛
- ۲۲) اولادِه حَاشُوم، سِه صد و بيست و هشت نفر؛
- ۲۳) اولادِه بِيصَاي، سِه صد و بيست و چار نفر؛
- ۲۴) اولادِه حَارِيْف، يگ صد و دوازده نفر؛



- ۲۵) اولادِه جِبعون، نَوَد و پَنج نفر؛
- ۲۶) مَرْدای بَیت-لَحَم و نِطوفه، یگ صد و هشتاد و هشت نفر؛
- ۲۷) مَرْدای عَناتوت، یگ صد و بیست و هشت نفر؛
- ۲۸) مَرْدای بَیت-عَزَمَوَت، چل و دُو نفر؛
- ۲۹) مَرْدای قَرِیت -عَارِیم، کِفیره و بَیروت، هفت صد و چل و سِه نفر؛
- ۳۰) مَرْدای رامه و جِبع، شَش صد و بیست و یگ نفر؛
- ۳۱) مَرْدای مِخماس، یگ صد و بیست و دُو نفر؛
- ۳۲) مَرْدای بَیت-ئیل و عای، یگ صد و بیست و سِه نفر؛
- ۳۳) مَرْدای نَبوی دِیگه، پَنجاه و دُو نفر؛
- ۳۴) اولادِه عِیلام دِیگه، یگ هزار و دُوصد و پَنجاه و چار نفر؛
- ۳۵) اولادِه حَارِیم، سِه صد و بیست نفر؛
- ۳۶) اولادِه اَرِیحا، سِه صد و چل و پَنج نفر؛
- ۳۷) اولادِه لود، حادید و اونو، هفت صد و بیست و یگ نفر؛
- ۳۸) اولادِه سِنائِه، سِه هزار و نُه صد و سی نفر؛

● (۳۹) پیشوایو: اولادِ یدعیا از خانوارِ یَشوع، نه صد و هفتاد و سه نفر؛

● (۴۰) اولادِ امیر، یک هزار و پنجاه و دو نفر؛

● (۴۱) اولادِ پَشحور، یک هزار و دُوصد و چل و هفت نفر؛

● (۴۲) اولادِ حاریم یک هزار و هفده نفر؛

● (۴۳) لایو: اولادِ یَشوع و قدیمیئل از اولادِ هودویا، هفتاد و چار نفر؛

● (۴۴) سرودخانا: اولادِ آساف، یک صد و چل و هشت نفر؛

● (۴۵) درگهوانا: اولادِ شلوم، اولادِ آطیر، اولادِ طلمون، اولادِ

عقوب، اولادِ حطیط و اولادِ شوبای جمله یک صد و سی و

هشت نفر؛

● (۴۶) خدمتگاری خانه خُدا: اولادِ صیحا، اولادِ حَسُوف، اولادِ

طَباعوت، (۴۷) اولادِ قیروس، اولادِ سیعا، اولادِ فادون، (۴۸)

اولادِ لبانه، اولادِ حکابه، اولادِ شلمای، (۴۹) اولادِ حانان،

اولادِ گدیل، اولادِ گاخَر، (۵۰) اولادِ رآیا، اولادِ رصین، اولادِ

نقودا، (۵۱) اولادِ گزام، اولادِ عَزّا، اولادِ فاسیح، (۵۲) اولادِ

بيسای، اولادِ مَعُونِیم، اولادِ نَفُوسِیم، <sup>(۵۳)</sup> اولادِ بَقْبُوق، اولادِ  
حَقُوفَا، اولادِ حَرْحُور، <sup>(۵۴)</sup> اولادِ بَصَلِیت، اولادِ مَحِیدا، اولادِ  
حَرشا، <sup>(۵۵)</sup> اولادِ بَرَقوس، اولادِ سِیسِرا، اولادِ تَامَح، <sup>(۵۶)</sup> اولادِ  
نَصِیح و اولادِ حَطِیفا؛

- <sup>(۵۷)</sup> اولادِ خِدْمَتِگَارای سُلَیمان: اولادِ سوطای، اولادِ سَوَفِرَت،  
اولادِ فَریدا، <sup>(۵۸)</sup> اولادِ یَعْلَه، اولادِ دَرَقون، اولادِ گَدَّیل، <sup>(۵۹)</sup>  
اولادِ شَفَطِیا، اولادِ حَطِیل، اولادِ پوخرِت-هَصَبائِیم و اولادِ  
آمون.

<sup>(۶۰)</sup> تمام خِدْمَتِگَارای خانِه خُدا و اولادِ خِدْمَتِگَارای سُلَیمان سِه صد و  
نَوَد و دُو نفر بُود.

<sup>(۶۱)</sup> اینیا کسای آسته که از تِل مِلَح، تِل حَرشا، کِرُوب، اَدّون و اِمیر  
اَمَد، لیکن اولادِ بابَه و اَصَل-و-نَسَب خُو ره ثابِت نَتَنِست که آيا دَ اِسْرائِیل  
تَعْلُق دَشت یا نه:

● ٦٢) اولادِه دِلایا، اولادِه طوبیا و اولادِه نقودا شش صد و چل و دُو نفر.

● ٦٣) و از پیشوایو: اولادِه حُبایا، اولادِه هَقوص و اولادِه بَرزِلای که یکی از دُخترِونِ بَرزِلای جِلعادِی ره خاتو کُدد و دَ امزو نام یاد موشد.

٦٤) امی نفرا سِلْسِلِه نَسَب خُو ره دَ مینکلِ کسای که دَ پُشت نامه‌ها ثَبِت شُدَد طلب کد، لیکن پَیدا نَتَنِست و از وُظیفِه پیشوایی برطرف شد. ٦٥) اوخته والی دَزوا کُفت که اونا از مُقَدَّسَتَرین خوراک نَباید بُخوره تاکه یگ پیشوا حاضِر شُدِه قد اُوریم و تُمیم دَ بارِه ازوا تَصْمیم بِگیره.

٦٦) تمامِ جماعت جُمْلِه چل و دُو هزار و سِه صد و شصت نفر بُود،  
بَغیر از غُلّاما و کَنیزای ازوا که هفت هزار و سِه صد و سی و هفت نفر موشد. دُو صد و چل و پَنج نفر مَرَد و خاتُونِ سُرودخان ام دَ جَم ازوا بُود.  
٦٨) امچنان اونا هفت صد و سی و شش اَسپ، دُو صد و چل و پَنج قاطر،  
٦٩) چار صد و سی و پَنج اَشتر و شش هزار و هفت صد و بیست اُلاغ دشت.

٧٠ دَ امزُو غَيْت بعضی از کټه کلونای اولادِ بابِه‌ها بلده کارِ بازسازی هدیه‌ها دَد. والی یگ هزار درهم طَلّا، پنجاه کاسه و پنج صد و سی جوره کالای پیشوایی دَ خزانه خُده هدیه دَد. ٧١ بعضی از کټه کلونای اولادِ بابِه‌ها بیست هزار درهم طَلّا و دُو هزار و دُوصد مِنا نُقره بلده کارِ بازسازی دَ خزانه هدیه دَد. ٧٢ چیزی که باقی مردُم دَد، بیست هزار درهم طَلّا، دُو هزار مِنا نُقره و شصت و هفت جوره کالای پیشوایی بُود.

٧٣ پیشوایو، لاویا، درگه‌وانا، سرودخانا، بعضی مردُم عادی، خدمتگاری خُده خدا و باقی تمامِ مردُمِ اسرائیل دَ شارای خُو جای-د-جای شُد.

## عِزرا شریعت ره دَ مردُم میخانه

امی که ماهِ هفتم رسید و بنی اسرائیل دَ شارای خُو بُود، ١ پگ قومِ رِقَمِ یگ آدم دَ اورشَلیم دَ میدانی پیشِ درگه آو جَم شُد و دَ عِزرای کاتب گُفت که کتابِ توراتِ موسی ره که خُداوند دَ اسرائیل دَده بیره. ٢ پس

عِزْرَى پېشوا، كِتابِ تَوْرَاتِ رِه دَ پېشِ جِماعَت اُورِد، دَ پېشِ مَرْدَا و خاتُونو و تمام كَسای كِه شَنِیدِه پَي مُوَبُرْد؛ اِی كار دَ رُوزِ اوّلِ ماهِ هَفْتُم شُد. ③ اُو اُمُو كِتابِ رِه دَ مِیدانِی پېشِ درِگِه اُو از صَباحِ گاه تا چاشتِ رُوز دَ پېشِ مَرْدَا و خاتُونو و كَسای كِه مِیتَنِست پَي بُرِه خاند و تمامِ مَرْدُمِ تَوْرای كِتابِ تَوْرَاتِ رِه دَ دِقَتِ گوشِ گِرِفَت. ④ عِزْرای كَاتِب دَ بِلِه یِگ تَخَتِ بِلنْد چوبی كِه بِلدِه اَمزى مَقصدِ جُور شُد، اِیستِه شُد. دَ پالَوى شى طَرفِ راسِط مَتِّیا، شَمَع، عَنایا، اُوریا، حَلقیّا و مَعَسِیا اِیستِه بُوَد و طَرفِ چَپ شى پَدایاه، مِیشائیل، مَلَكِیا، حاشُوم، حَشَبَدانِه، زَكِریّا و مِشَلّام قَرار دَشت. ⑤ عِزْرا كِتابِ رِه دَ پېشِ چِیمِ تمامِ مَرْدُمِ واز كَد و ازى كِه از پِگِ مَرْدُمِ كَدِه بالِه اِیستِه بُوَد مَرْدُمِ اُو رِه دِید؛ وختِیکِه اُو كِتابِ رِه واز كَد، تمامِ مَرْدُمِ اِیستِه شُد. ⑥ اوختِه عِزْرا خُداوند، خُداى بُزُرگ رِه حَمْد-و-ثَنّا گُفَت و تمامِ مَرْدُمِ دِستای خُو رِه بالِه كَدِه دَ جِوابِ شى گُفَت: ”آمین! آمین!“ و خُود رِه خَم كَدِه رُوى خُو رِه دَ زَمى اِیشت و خُداوند رِه سَجَدِه كَد. ⑦ یِشُوع، بانى، شَرِیّا، یامین، عَقُوب، شَبَتائى، هُودِیا، مَعَسِیا، قَلِیطّا، عَزْریّا، یوزاباد، حَنان، پِلایا و لاویّا تَوْرای كِتابِ تَوْرَاتِ رِه بِلدِه مَرْدُمِ بَیانِ مُوكَد و مَرْدُمِ دَ جایِ خُو اِیستِه بُوَد. ⑧ پَس اُونا از كِتابِ تَوْرَاتِ خُدا خاند و تَشْرِیح كَدِه مَعْنى كَد تا مَرْدُمِ چِیزى رِه كِه خاندِه شُد بُقامِه. ⑨ اوختِه نِجِمِیّاى والى، عِزْرای

پیشوا و کاتب و لاویای که بلده مردم بیان موكد، د تمام مردم گُفت: "امروز بلده خداوند، خدای شمو روز مقدس آسته. پس ماتم و چخرا

نکُنید، "چون تمام مردم، وختیکه تورای تورات ره شنید، چخرا کد. (۱۰)

نَحْمِیا ادامه دده دزوا گُفت: "بورید، خوراک های خوشمزه بخورید و شربت

های شیرین وچی کُنید و یگ مقدار د کسای ریی کُنید که بلده خو هیچ چیز آماده نکه، چراکه امروز بلده خداوند مو روز مقدس آسته. پس غمگی

نَبَشید، چون خوشی خداوند قوت شمو آسته. " (۱۱) پس لاویا تمام مردم ره

آرام کد و گُفت: "چپ شنید، چون امروز روز مقدس آسته و شمو نباید

غمگی بشید. " (۱۲) اوخته تمام مردم رفت تا بخوره و وچی کنه و یگ

مقدار د دیگروام ریی کنه و خوشحالی کته بگیره، چون اونا کلامی ره که بلده ازوا تشریح شدد، فامیدد.

(۱۳) د روز دوم کته کلونای اولاد بابه های تمام مردم قد پیشوايو و لاویا

د پیش عزرای کاتب جم شد تا تورای تورات ره مطالعه کنه. (۱۴) اونا د

تورات نوشته ره پیدا کد که خداوند د وسیله موسی امر کدد که بنی

اسرائیل د دورون عید ماه هفتم باید د چپری ها زندگی کنه (۱۵) و اعلان کده

د تمام شارای خو و د اورشلیم جار بزنه و بگيه: "د تپه ها بورید و

شاخچه‌های درخت زیتون، شاخچه‌های درخت زیتون خودروی، شاخچه‌های درخت گل، شاخچه‌های درخت خرما و شاخچه‌های دیگر درختی بلگدار ره ببرید و چپری‌ها جور کنید، امو رقم که نوشته شده.

۱۶ پس مردم بُر شده رفت و بلده خو شاخچه‌ها آورد و هر کدم شی د بله بام خانه خو، د حولی خو، د حولی‌های خانه خدا، د میدانی درگه او و د میدانی درگه افرایم بلده خو چپری‌ها جور کد. ۱۷ د امزی رقم تمام جماعت که از اسیری پس آمدد چپری‌ها جور کد و دزوا جای-د-جای شد، چون از زمان یوشع باچه نون تا امزو روز بنی اسرائیل امی کار ره نکد. پس د اونیجی غدر خوشحالی کته رخ دد. ۱۸ عزرا هر روز از روز اول تا روز آخر عید، از کتاب تورات خدا میخاند. اونا بلده هفت روز عید گرفت و د روز هشتم یگ مجلس مقدس برگزار کد، امو رقم که حکم شدد.

## بنی اسرائیل د گناه‌های خو اعتراف مونه

۹ ۱ د روز بیست و چارم امزی ماه، بنی اسرائیل روزه گرفته



پلاس پوشید و قد سر-و-رُوی خاکپُر جم شد. ② اوخته کسای که از نسلِ اسرائیل بُود خود ره از بیگنه‌گو جدا کده ایسته شد و دَ گناه‌های خود خُو و خطاهای بابه‌کلونای خُو اعتراف کد. ③ اونا دَ جای خُو ایسته شد و بلده سیه ساعت از کتابِ توراتِ خُداوند، خُدای خُو خاند و بلده سیه ساعتِ دیگه دَ گناه‌های خُو اعتراف کده خُداوند، خُدای خُو ره پرستش کد. ④ یَشوع، بانی، قدمیئل، شبنیا، بُنی، شربیا، بانی و کِنانی دَ بله زینه لاویا ایسته شد و دَ آوازِ بلند دَ پیشِ خُداوند، خُدای خُو ناله و فریاد کد. ⑤ اوخته لاویا، یعنی یَشوع، قدمیئل، بانی، حشَبیا، شربیا، هودیا، شبنیا و فِتَحیا کُفت: ”باله شُنید و خُداوند، خُدای خُو ره که اَزلی و اَبَدی آسته، حمد-و-ثنا بُکید.“ و پگِ ازوا کُفت: ”حمد-و-ثنا دَ نامِ پُر جلالِ تُو که از تمام ستایش و حمد کده باله آسته. ⑥ تُو خُداوند آستی، تنها تُو. تُو آسمونا و بلندترین آسمونا ره قد پگِ لشکر شی، زمی ره قد تمام چیزای که دَ بله شی آسته و دریاها ره قد هر چیزی که دَ منِه ازوا آسته، خلق کدی. تُو پگِ ازوا ره زنده نگاه مونی و لشکرِ آسمو تُو ره پرستش مونه. ⑦ ای خُداوند، تُو امو خُدا آستی که ابرام ره اِنْتِخاب کدی و او ره از اُورِ کلدانیا بُرو اوردی و نام شی ره تبدیل کده اِبراهیم اِشتی. ⑧ تُو قلبِ ازو ره دَ حُضُور خُو صادق دیدی و قد ازو عهد بسته کدی که سرزمینِ کِنعانیا،

حتيا، اموريا، فرزيا، يېوسيا و جرجاشيا ره د اولاده ازو ميدي و تُو وعده خو  
 ره پوره كدي، چراكه تُو عادل استي. <sup>۹</sup> تُو رنج-و-مُصِيبَت بابه كلوناي مو  
 ره د مصر ديدى و ناله-و-فرياد ازوا ره د نژديك دريای سُرخ شنيدى. <sup>۱۰</sup>  
 تُو علامت ها و مُعجزه ها د خِلافِ فرعون و پگ خدمتگاري شى و تمام  
 مردُم سرزمين شى ظاهر كدى، چُون تُو ميدنستى كه اونا مغرورانده د خِلافِ  
 بابه كلوناي مو رفتار موكد. تُو نام خو ره روشو كدى و تا امروز باقى آسته.  
<sup>۱۱</sup> تُو دريا ره د پيش روى ازوا دُو شق كدى تا اونا از مينكل دريا د  
 خُشكى تير شُد، ليكن كساي ره كه اونا ره دُمال موكد د غُوجى دريا  
 اندختى، رقى كه يگ سنگ ره د آو غُوج پورته كنى. <sup>۱۲</sup> تُو اونا ره د  
 روز د وسيله سْتون اُور و د شاو د وسيله سْتون آتش راهنمايى كدى تا راهى  
 ره كه اونا بايد دزشى مورفت بلده ازوا روشو كنى. <sup>۱۳</sup> تُو د كوه سينا تاه  
 آمده قد ازوا از آسمو توره گُفتى و قانوناي دُرست، هدايت هاى بَرحق و  
 دسْتورا و احكام نيك ره دزوا ددى. <sup>۱۴</sup> تُو روزِ آرامِ مُقدَّس خو ره دزوا  
 شَنختندى و احكام، دسْتورا و شريعت ره د وسيله خدمتگار خو موسى دزوا  
 ددى. <sup>۱۵</sup> تُو د وخت گُشنگى ازوا از آسمو بلده ازوا نان ددى و د غيت  
 تُشنگى ازوا از قاده بلده ازوا آو بُر كدى؛ تُو دزوا گُفتى كه د سرزمينى

داخل شنه و تَصَرَف كنه كه تُو قَسَم خورده بُوډى كه دَزوا مِيډى. <sup>(۱۶)</sup> لِيكِن اونا، يعنى بابۀ كلوناي مو مغرورانۀ رفتار كده كَلّۀ شَخى كد و از احكام تُو اطاعت نكد. <sup>(۱۷)</sup> اونا از ايد نَشُد و كاراي عجيبى ره كه د مینكل ازوا انجام ددى از ياد خو بُرد و د عَوَض شى كَلّۀ شَخى كده بَلدۀ خو رهبر تعيین كد تا پس د مِصر رفته د غلامى خو اِدامه بډيه. لِيكِن تُو كه خُداى بَخشِنده، پُرْفِيض و رَحِيم اَسْتى، دیر قار موشى و مِهْربانى تُو غدر كَلو يه، اونا ره ايله نكدى. <sup>(۱۸)</sup> حتّٰى وختيكه اونا بَلدۀ خو گوسلۀ ريختنډۀ شُدۀ جور كد و كُفت، 'اينمى خُداى شُمُو اَسْتۀ كه شُمُو ره از مِصر بُرو اُورد' و غدر تَوَهين كُتۀ كد، <sup>(۱۹)</sup> تُو از رُوى رَحْمَتِ بَزْرگ خو اونا ره د بيابو ايله نكدى و سَتُونِ اُور كه اونا ره د راه راهنمايى مُوكد د روز ازوا دُور نَشُد و سَتُونِ آتَش كه د شاو راهى ره كه اونا دَز شى مورفت بَلدۀ ازوا روشو مُوكد ام اونا ره ايله نكد. <sup>(۲۰)</sup> تُو روح نيك خو ره بَلدۀ هدايت ازوا ددى و «مَن» خو ره از دان ازوا دريغ نكدى و بَلدۀ تُشَنگى ازوا دَزوا آو ددى. <sup>(۲۱)</sup> تُو اونا ره چل سال د بيابو پرورش كدى و اونا د هِيچ چيز مُحتاج نَشُد؛ كالای ازوا كُهنه-و-فرسُوده نَشُد و پايای ازوا اَماس نكد. <sup>(۲۲)</sup> تُو مَمْلَكَتِها و قَوْمِها ره دَزوا تسليم كدى و هر گوشۀ امزى سرزمى ره نصيب ازوا كدى؛ پس اونا سرزمين سِيحون پادشاه حِشْبون و سرزمين عوج پادشاهِ باشان ره تَصَرَف

٢٣) کد. تُو اُولادِه ازوا ره رقمِ ستاره‌های آسمو کلو کدی و اونا ره دَ سرزمینی اُوردی که دَ بابِه‌کلونای ازوا گُفتُدی داخلِ شُنه و اُو ره تَصَرُف کنه. ٢٤) پس اُولادِه ازوا داخلِ شُد و اُمُو سرزمی ره تَصَرُف کد و تُو مردُمای امزُو سرزمی، یعنی کِنَعانیا ره دَ پیشِ ازوا شِکست دَدی و پادشایو و باشنده‌های امزُو سرزمی ره دَ دِستِ ازوا تسلیم کدی تا هر کاری که دِل ازوا شُد دَ حقِ ازوا کنه. ٢٥) اونا شارای دیوالدار و زمینای حاصلخیز ره تَصَرُف کد و خانه‌های پُر از مال-و-دولت، چاه‌های کنده شُده، باغای انگور، باغای زیتون و درختای میوه‌دار بے حساب ره دَ دِست اُورد و خورده سیر و چاق شُد و خودون ره قد نِعمت‌های بزرگ تُو خوشحال کد. ٢٦) باوجودِ امزیا اونا ناطاعتی کده دَ خِلافِ تُو شورش کد و سُون شریعت تُو پُشت خُو ره تاو دده انبیای تُو ره که اونا ره اخطار میدد تا پس سُون از تُو بییه کُشت و دَز تُو غدر توهینِ کُنه کد. ٢٧) اوخته تُو اونا ره دَ دِستِ دُشمنای ازوا تسلیم کدی که دُشمنای دَ بِلِه ازوا ظلم-و-سِتَم کد. لیکن دَ وختِ شِکَنجه شُدون خُو اونا دَ پیشِ تُو ناله-و-فریاد کد و تُو از آسمو شنیدی و مُطابق رَحمتِ های بزرگ خُو بلده ازوا نجات دهنده‌ها دَدی و نِجات دهنده‌ها اونا ره از دِستِ دُشمنای ازوا نجات دد. ٢٨) مگم امی که اونا آرام شُد، اونا بسم دَ حُضورِ تُو شرارت کد و تُو اونا ره دَ دِستِ دُشمنای ازوا ایله کدی تا

د بَلَه ازوا حُکمرانی کنه؛ ولے بازَم وختیکه اونا پس تاو خورد و د پيش تُو ناله-و-فرياد کد، تُو از آسمو شَنِيدى و بار بار اونا ره د مُطابِقِ رَحمت های بزرگ خُو نجات ددى. <sup>(۲۹)</sup> تُو اونا ره اَخطار ددى تا پس سُون شريعت خُو بيري، ولے اونا مغرورانَه رفتار کد و از احکام تُو اطاعت نکد، بلکه د خِلافِ دستورای تُو که د وسيله انجام ددونِ ازوا انسان زنده مومنه، گناه کد. اونا از سرِتمبَگي پُشت خُو ره سُون تُو دور دد و کله شَخى کده از ايد نَشُد. <sup>(۳۰)</sup> تُو سالهای کلو د برابرِ ازوا صبر-و-خَوصِلَه کدى و اونا ره د وسيله روح خُو از طريقِ انبيای خُو اَخطار ددى، ولے اونا گوش نکد. امزى خاطر تُو اونا ره د دِستِ قوم‌های سرزمينای ديگه تسليم کدى. <sup>(۳۱)</sup> ليکن از روى رَحمتِ بزرگ خُو، اونا ره بکَلَى از بين نَبردى و ايله نکدى، چُون تُو خُداى پُرْفَيْض و رَحيم آستى. <sup>(۳۲)</sup> پس آلى آى خُداى مو، آى خُداى بزرگ و توانا و باهيبت که عهد و رَحمت خُو ره نگاه مونی، تمامِ سختی-و-مُصِيبَتى که د بَلَه ازمو، د بَلَه پادشايون مو، کُته کلونای مو، پيشوايون مو، انبيای مو، بابَه کلونای مو و تمامِ قوم تُو از زمانِ پادشايونِ آشور تا امروز آمده، نيل که د نظر تُو کَم بيه. <sup>(۳۳)</sup> د باره تمامِ امزى چيزا که د بَلَه مو آمده تُو عادل آستى، چراکه تُو صادقانه عمل کدى، ولے مو شريترانه رفتار کدى. <sup>(۳۴)</sup> پادشايو، کُته کلونا، پيشوايو و بابَه کلونای مو شريعت تُو ره د جای

نُورِد و دَ احكام و اخطاری که دزوا ددی، گوش ندد. <sup>(۳۵)</sup> حتی د مملکتِ خودون خُو د غیتی که نعمتای غدر دزوا بخشیدی و سرزمینِ کُته و حاصلخیز ره د پیش ازوا قرار ددی، اونا تُو ره خدمت نکد و از کارای شربیرانه خُو دست نکشید. <sup>(۳۶)</sup> اینه، مو امروز ام غلام آستی؛ آر، مو د سرزمینی که تُو د بابه کلونای مو ددی تا اونا از میوه شی لذت بُبره و چیزای خوب شی ره بخوره، غلام آستی. <sup>(۳۷)</sup> و حاصلِ پریمون شی بلده پادشایونی موره که تُو بخاطر گناه های مو د بله مو قرار دد؛ اونا د بله جسم های مو و د بله چارپایای مو د خاستِ دل خُو حکمرانی مونه و مو سخت د مُصیبت-و-پَریشانی گرفتار آستی.

## مردم عهد و قسم مونه

<sup>(۳۸)</sup> پس بخاطر پگِ امزی کارا مو یگ عهدِ محکم بسته کده نوشته مونی و کُته کلونا، لاویا و پیشوایون مو د بله ازو مهر مونه.

۱۰ ① کسای که د بله عهدنامه مهر مونه اینیا آسته:

- نَحْمِيای والی باچه حَكَلیا و صِدْقیا، <sup>(۲)</sup> سَرایا، عَزَریا، اِرمیا، <sup>(۳)</sup>  
 پَشْحُور، اَمَریا، مَلکیا، <sup>(۴)</sup> حَطُوش، شَبَنیا، مَلُوک، <sup>(۵)</sup> حَارِیم،  
 مَریموت، عوبَدیاه، <sup>(۶)</sup> دانیال، گِنتون، بارُوک، <sup>(۷)</sup> مِشَلام، اَبیا،  
 میامین، <sup>(۸)</sup> مَعزِیاه، بِلجای و شِمَعیا؛ امی نفرا پیشوایو بُود.
- <sup>(۹)</sup> از لاویا: یَشُوعَ باچه اَزَنیا، بَنُوی از باچه‌های حیناداد،  
 قَدَمِئیل <sup>(۱۰)</sup> و بَرارونِ لاوی ازوا: شَبَنیا، هودیا، قَلیطا، پَلایا،  
 حانان، <sup>(۱۱)</sup> مِیکاه، رَحوب، حَشَبیا، <sup>(۱۲)</sup> زَگُور، شَرِیا، شَبَنیا، <sup>(۱۳)</sup>  
 هودیا، بانی و بِنینو.
- <sup>(۱۴)</sup> از کُتَه‌کلونای مردُم: فرعوش، فَحَت-موآب، عیلام، زُتو،  
 بانی، <sup>(۱۵)</sup> بَنی، عَزگاد، بابای، <sup>(۱۶)</sup> اَدونیا، بَغوای، عَادین، <sup>(۱۷)</sup>  
 اَطیر، حَزقیّا، عَزُور، <sup>(۱۸)</sup> هودیا، حاشُوم، بیصای، <sup>(۱۹)</sup> حَارِیف،  
 عَناتوت، نیبای، <sup>(۲۰)</sup> مَکِیعَاش، مِشَلام، حَزیر، <sup>(۲۱)</sup> مِشِیزَبئیل،  
 صَادوق، یُدُوع، <sup>(۲۲)</sup> پَلطیا، حانان، عَنایا، <sup>(۲۳)</sup> هوشع، حَنیا،  
 حَشُوب، <sup>(۲۴)</sup> هَلوحیش، پَلحا، شوبیق، <sup>(۲۵)</sup> رَحُوم، حَشَبَنیا،  
 مَعسیا، <sup>(۲۶)</sup> اَخیا، حانان، عانان، <sup>(۲۷)</sup> مَلُوک، حَارِیم و بَعنه.

۲۸) باقی مردُم، پیشوایو، لاویا، درگه وانا، سُرودخانا، خِدمتگرای خانه  
 خُدا و تمام کسای که خود ره از مردُمای سرزمین های بیگنه جدا کده و دَ  
 شریعتِ خُدا چسپنده، قد خاتُونو، باچه ها و دُخترن خُو، یعنی پگِ کسای  
 که توانایی پی بُردو ره دَره، ۲۹) قد برارون خُو، یعنی قد کُنه کلونای خُو  
 یگجای شُنه و قَسَم آن دخته بُگیه: 'نالت دَ کسی که مُطابقِ شریعتِ خُدا که  
 دَ وسیله مُوسی خِدمتگارِ خُدا دده شُده، رفتار نَکنه و از تمام احکام،  
 دسْتورا و قَواینِ خُداوند، خُدای مو اطاعت نَکنه. ۳۰) مو دُخترن خُو ره دَ  
 مردُمای امزی سرزمی نَمیدی و دُخترنِ ازوا ره بَلده باچه های خُو  
 نَمیگیری. ۳۱) اگه مردُمای امزی سرزمی دَ روزِ آرام مال-و-اسباب یا غَلّه-  
 و-دانه بَلده سَودا کدو بیره، مو دَ روزِ آرام و دَ دیگه روز های مُقدّس ازوا  
 نَمیخری. مو دَ سالِ هفتمِ زمینِ خُو ره کِشت نَمونی و پگِ قرضای خُو ره  
 معاف مونی. ۳۲) مو دَ بَله خُو مَسئولیت قرار میدی که یگِ سِومِ یگِ  
 مثقال نُقره هر سال میری تا بَلده خِدمت های خانه خُدای مو اِستِفاده شُنه:  
 ۳۳) بَلده نانِ حُضُورِ خُداوند، بَلده هدیه غَلّه-و-دانه دایمی و قربانی سوختنی  
 دایمی، بَلده روزای آرام، بَلده ماه های نو، بَلده عید های تعیین شُده، بَلده  
 هدیه های مُقدّس، بَلده قربانی های گناه تا بَلده مردُمِ اِسرائیل کِفاره شُنه و  
 بَلده تمامِ کارای دیگه خانه خُدای مو. ۳۴) مو امچنان دَ بَینِ پیشوایو، لاویا



و مردُم بخاطرِ هدیه کدون چپو پشک اندختی تا او ره دَ خانه خُدای مو دَ  
مُطابقِ اولادِ بابِه های خُو هر سال دَ وختِ مُعینِ شی بیرِه و تا دَ بِلِه قُربانگاهِ  
خُداوند، خُدای مو سوختنده شُنه، اُمو رقم که دَ توراتِ نوشته یِه. <sup>(۳۵)</sup> مو  
عهدِ مونی که نوبَرِ حاصلاتِ زمینِ خُو و نوبَرِ میوه‌های پگِ درختایِ خُو ره  
هر سال دَ خانه خُداوند میری <sup>(۳۶)</sup> و باچه‌های اوّلباری و اوّلباری حیوانایِ خُو  
ره ام، اُمو رقم که دَ توراتِ نوشته یِه، یعنی اوّلباری‌های گاوو و گوسپندوی  
خُو ره دَ خانه خُدای خُو بلده پیشوایونی میری که دَ خانه خُدای مو خدمت  
مونه. <sup>(۳۷)</sup> علاوه ازی، اوّلینِ خَمیرِ غَلّه و هدیه‌هایِ خُو ره قد میوه های  
پگِ درختا، شیرِه انگور و روغونِ زیتونِ بلده پیشوایو دَ اُتاقِ های خانه  
خُدایِ خُو میری و ده-یگِ های زمینِ خُو ره بلده لاویا میدی، چراکه لاویا  
ده-یگِ ره دَ تمامِ شارای که مو کشت-و-کارِ مونی جَم مونه. <sup>(۳۸)</sup> و غیتیکه  
لاویا ده-یگِ ره جَم مونه، یگِ پیشوا از اولادِ هارون ام قد ازوا بَشه و  
لاویا ده-یگِ امزو ده-یگ‌ها ره دَ خانه خُدای مو دَ اُتاق‌های ذخیره-خانه  
بیره، <sup>(۳۹)</sup> چُونِ اسرائیلیا و لاویا باید هدیه های غَلّه-و-دانه، شیرِه انگور و  
روغونِ زیتون ره دَ اُتاقِ های ذخیره-خانه میورد، دَ جایی که ظرفایِ جایگاهِ  
مُقَدّس قرار دَره و پیشوایو، درگه‌وانا و سرودخانا بُود-و-باش دَره. مو دَ بارِه  
خانه خُدایِ خُو غَفَلتِ نَمونی."

# مردم اورشلیم کلو موشه

۱۱ ① اوخته رهبرای مردم د اورشلیم جای-د-جای شد و باقی مردم د بین خو پشک اندخت تا از هر ده خانواریک شی ره د شار مقدس اورشلیم بلده زندگی کدو بیره و نه خانوار باقی منده د شارای خودون خو بُمه. ② مردم از تمام کسای که حاضر شد داوطلبانه د اورشلیم زندگی کنه قدردانی کد.

③ اینیا رهبرای ولایت آسته که د اورشلیم ششت -- باقی بنی اسرائیل، پیشوایو، لاویا، خدمتگرای خانه خدا و اولاده خدمتگرای سلیمان هر کس د خانه-و-ملک و شار خو د شارای یهودا جای-د-جای شد؛ ④ ولے بعضی اولاده یهودا و اولاده بنیامین د اورشلیم مند --

- از اولاده یهودا: عتایا باچه عزیا، باچه زکریا، باچه امریا، باچه شَفَطیا، باچه مهللئیل یکی از اولاده فارص؛ ⑤ و معسیا باچه باروک، باچه کلحوزه، باچه حزیا، باچه عدایا، باچه یویاریب، باچه زکریا، اولاده یگ شیلونی. ⑥ پگ اولاده فارص که د اورشلیم

جای-د-جای شد، چار صد و شصت و هشت نفر مردای دلیر-و-  
قوی بود.

- (۷) از اولادِ بنیامین: سلو باچه مُشلام، باچه یوعید، باچه پدایاه،  
باچه قولایا، باچه معسیا، باچه ایتئیل، یکی از اولادِ اشعیا، (۸)  
و قومای شی جبای و سلای، جمله نه صد و بیست و هشت نفر.  
(۹) یوئیل باچه زکری کټه ازوا بود و یهودا باچه هسنواه د رهبری  
شار نفر دوّم بود.

- (۱۰) از پیشوایو: پدعیا باچه یویارب؛ یاکین؛ (۱۱) سِرایا باچه  
حلقیا، باچه مُشلام، باچه صادق، باچه مریوت، یکی از اولادِ  
اخیطوب کټه خانه خدا (۱۲) و برارون ازوا که کارای خانه خدا ره  
انجام میدد، هشت صد و بیست و دو نفر. عدایا باچه یروحام،  
باچه پللیا، باچه امصی، باچه زکریا، باچه پشخوریکی از اولادِ  
ملکیا (۱۳) و برارون ازو که کټه کلونای اولادِ بابها بود، دو صد و  
چل و دو نفر. عمشسای باچه عزرائیل، باچه اخزای، باچه  
مشلیموت، یکی از اولادِ امیر (۱۴) و برارون ازو که مردای قوی-  
و-دلیر بود، یگ صد و بیست و هشت نفر؛ و زیدئیل باچه  
هگدولیم کټه ازوا بود.

- ۱۵ از لاویا: شَمَعِیا باچِه حَشُوب، باچِه عَزْرِیقام، باچِه حَشَبِیا،  
یکی از اولادِه بُنّی؛ ۱۶ و شَبَتای و یوزاباد کټه کَلونای لاویا که  
سرپرستِ کارای بُرونی خانِه خدا بُود؛ ۱۷ و مَتَنیا باچِه مِیکاه،  
باچِه زَبدی، یکی از اولادِه آساف که سِتایش، شُکرگُزاری و دُعا  
ره رهبری مُوکد؛ و بَقْبُقیا که دَ مینکلِ برارون خُو بعد از رهبرِ نفرِ  
دوّم بُود؛ و عَبدَا باچِه شَمُوع، باچِه جلال، یکی از اولادِه یَدُوْتون.  
۱۸ تعدادِ پگِ لاویا دَ شارِ مُقَدَّس دُو صد و هشتاد و چار نفر بُود.  
● ۱۹ از درگه وانا: عَقُوب، طلمون و برارونِ ازوا که دَ درگه‌ها  
پیره‌داری مُوکد، یگ صد و هفتاد و دُو نفر.

۲۰ باقیِ اسرائیلیا، پیشوايو و لاویا هر کُدم شی دَ مُلک-و-جای خُو دَ  
شارای یهُودا مَند. ۲۱ خِدْمَتگاری خانِه خدا دَ پلندی عوفِل جای-د-جای  
شُد و صِیحا و جِشفا کټه خِدْمَتگاری خانِه خدا بُود.

۲۲ کټه لاویا دَ اورُشلیم عَزّی باچِه بانی، باچِه حَشَبِیا، باچِه مَتَنیا، باچِه  
مِیکاه یکی از اولادِه آساف بُود که رهبرِ سُرودخانا دَ خِدْمَتِ خانِه خدا بُود.  
۲۳ از طرفِ پادشاه دَ باره سُرودخانا یگ حُکم شُد دَ که مَرَبُوطِ خَرچ روزانه

٢٢) فَتَحِيَا باچه مِشيزَبئِيل یکی از اولادِه زارح باچه یهُودا دِست شَنده پادشاه بُود و دَ بارِه تمام مَسئله های مردُم از طرفِ پادشاه مَسئُولیت دَشت.

٢٣) دَ بارِه آغِیلا و زمینای ازوا، بعضی مردُم یهُودا دَ اینی جای‌ها جای-د-جای شُد: دَ قَریت-أربع و آغِیلا ی شی، دَ دِیبون و آغِیلا ی شی، دَ یَقَبصِئیل و آغِیلا ی شی، ٢٤) دَ یَشُوع، دَ مولاده، دَ بَیت-فَالِط، ٢٥) دَ حَصَر-شُوعال، دَ بَئیرِشَبَع و آغِیلا ی شی، ٢٦) دَ صِقلَگ، دَ مِکونا و آغِیلا ی شی، ٢٧) دَ عین-رِمُون، دَ صُرعه، دَ یَرْمُوت، ٢٨) دَ زانُوح، دَ عَدْلَام و آغِیلا ی ازوا، دَ لَاحِیش و زمینای شی و دَ عَزِيقه و آغِیلا ی شی. دَ امزی رَقم اُونَا از بَئیرِشَبَع تا دَرّه هِنُوم جای-د-جای شُد.

٢٩) بعضی مردُم بَنیامین دَ جَبَع، مِخماس، عِیا، بَیت-ئیل و آغِیلا ی شی، ٣٠) عَناتوت، نوب، عَننِیاه، ٣١) حاصور، رامه، گَتایم، ٣٢) حادید، صِبوَعیم، نِبَلّاط، ٣٣) لود، اونو و دَرّه صَنعتگرا جای-د-جای شُد.

٣٤) و بعضی دِسته های لاویا که دَ یهُودا زِندگی مُوکد رفته دَ مَنطِقَه

## پیشوایو و لاویای که از اسیری پس د اورشَلیم آمد

۱۲ ① پیشوایو و لاویای که قد زروبابل باچه شَلتِئیل و یَشوعَ پس آمدد، اینیا آسته: سَرایا، اِرمیا، عِزرا، ② اَمَریا، مَلوک، حَطُوش، ③ شَکِنیا، رَحوم، مَریموت، ④ عِدو، گِنتوی، آِیا، ⑤ میامین، مَعَدیا، بَلگاه، ⑥ شَمَعیّا، یوِیارِیب، یَدَعیّا، ⑦ سَلو، عاموق، حَلقیا و یَدَعیّا. امی نفرا رهبرای پیشوایو و همکارای ازوا د زمانِ یَشوعَ بود.

⑧ از لاویا: یَشوعَ، بَنوِی، قَدَمِئیل، شَریّا، یَهُودا و مَتَنیا که قد همکارای خُو مَسئولِ سُرودهای شُکرگزاری بود؛ ⑨ و بَقَبقیّا و عُنّی همکارای ازوا که رُوی د رُوی ازوا بَلدِه خِدمت ایسته موشد.

⑩ یَشوعَ آتِه یوِیاقِیم بود، یوِیاقِیم آتِه اِلیاشِیب، اِلیاشِیب آتِه یوِیاداع،

یوباداع آتہ یوناتان و یوناتان آتہ یُدُوع. ۱۱

دَ زمانِ یوباقیم کٹہ کلونای اولادِ بابہ‌های پیشوایو اینیا بُود: ۱۲

- از اولادِ بابہ سِرایا، مِرایا؛
- از اولادِ بابہ اِرمیا، حَنّیا؛
- ۱۳ از اولادِ بابہ عِزرا، مِشَلّام؛
- از اولادِ بابہ اَمَریا، یهوحانان؛
- ۱۴ از اولادِ بابہ مَلُوک، یوناتان؛
- از اولادِ بابہ شَبَنیا، یوسُف؛
- ۱۵ از اولادِ بابہ حارِیم، عَدنا؛
- از اولادِ بابہ مِرایوت، حِلَقای؛
- ۱۶ از اولادِ بابہ عِدّو، زِکریا؛
- از اولادِ بابہ گِنتون، مِشَلّام؛
- ۱۷ از اولادِ بابہ اَبیا، زِکری؛
- از اولادِ بابہ مِنیامین و موعَدیا، پِلطای؛
- ۱۸ از اولادِ بابہ بِلگاہ، شَمُوع؛

- از اولادِ بابِه شَمَعِیا، یهوناتان؛
- ۱۹) از اولادِ بابِه یویاریب، مَتِنای؛
- از اولادِ بابِه یَدَعِیا، عَزّی؛
- ۲۰) از اولادِ بابِه سَلّای، قَلّای؛
- از اولادِ بابِه عاموق، عِبر؛
- ۲۱) از اولادِ بابِه حَلِقِیا، حَشَبِیا
- و از اولادِ بابِه یَدَعِیا، نِتَنعِیل.

۲۲) دَ زمانِ اِلِیاشِیب، یهویداع، یوحانان و یُدُوع نامِ کُتِه کَلونای اولادِ بابِه‌های لاویا و پیشوایو ثبت شد؛ ای کار دَ دُورونِ پادشاهی داریوشِ فارسی رُخ دَد. ۲۳) نامِ کُتِه کَلونای اولادِ بابِه‌های لاویا دَ کِتابِ تاریخِ تنها تا روزای زندگی یوحانان باچِه اِلِیاشِیب ثبت شد. ۲۴) کُتِه کَلونای لاویا اینیا بُود: حَشَبِیا، شَرِیا، یِشُوع باچِه قَدَمِییل و همکارای ازوا که رُوی دَ رُوی ازوا ایسته مُوشد و حمد-و-ثنا گفته شُکرگزاری مُوکد؛ اُونا مُطابقِ اَمَرِ داوودِ مَرَدِ خُدا دِسته دِسته رُوی دَ رُوی یگدیگِه خُو ایسته مُوشد. ۲۵) مَتِنیا، بَقَبُقیّا، عوبدِیا، مِشَلّام، طلمون و عَقُوب درگه‌وانا بُود و از ذَخیره-خانه‌های که دَ نزدِیکِ درگه‌ها بُود نِگاهوانی مُوکد. ۲۶) امی نفرا دَ زمانِ



یویاقیم باچه یَشُوعَ، اولاده یوصاداق و دَ زمانِ نَحِمیای والی و عزرای  
پیشوا و کاتبِ خدمت مَوکد.

## وَقَف کدونِ دیوالِ اورُشلیم

٢٧ دَ غَیتِ وَقَف کدونِ دیوالِ اورُشلیم اونا لاویا ره از تمامِ جای های  
که زندگی مَوکد، سُرَاغ کده دَ اورُشلیم اُورد تا وَقَف کدونِ دیوالِ اورُشلیم ره  
قد خوشحالی، قد سُرودهای شُکرگزاری و قد سَنج و بَرِبط و چَنگ جشن  
بگیره. ٢٨ پس دِسته های سُرودخانا از گردوبرِ اورُشلیم و از آغیلای  
نطوفاتیا جَم شُد، ٢٩ امچنان از بیت-جلجال و از منطقه‌های جِبَع و  
عَزْمَوَت، چُون سُرودخانا بلده خُو دَ گردوبرِ اورُشلیم آغیلا آباد کُدد. ٣٠  
پیشوایو و لاویا اوّل خودون خُو ره پاک کد، و بعد ازو مراسِمِ پاک کدونِ  
مردُم، درگه‌ها و دیوال ره دَ جای اُورد.

٣١ اوخته ما کُته‌کلونای یهُودا ره دَ بله دیوال اُوردُم و دُو دِسته کُته  
سُرودخانا ره بلده شُکرگزاری تعیین کُدم. یگ دِسته ازوا طرفِ راست

حَرکت کده دَ بِلِه دیوال سُون درگه خاک آنداز رفت <sup>(۳۲)</sup> و از پُشتِ ازوا اینی  
 نفرا رِبی شُد: هوشَعیا، نِیم کُته کَلونای یهُودا <sup>(۳۳)</sup> قد عَزَریا، عِزرا، مِشَلام،  
<sup>(۳۴)</sup> یهُودا، بِنِیامین، شِمَعیا و اِرمیا؛ <sup>(۳۵)</sup> امچنان بعضی باچه‌های پیشوایو  
 قد شیپورها: زکریا باچه یوناتان، باچه شِمَعیا، باچه مَتَنیا، باچه مِیکایا،  
 باچه زکُور یکی از اولادِ آساف <sup>(۳۶)</sup> و همکارای شی شِمَعیا، عَزَرئیل،  
 مِلَلای، جِلَلای، ماعای، نِتَنئیل، یهُودا و حَنانی قد آلاتِ مُوسیقی که داوود  
 مَرَدِ خُدا هِدایت دَد؛ و عِزرای کاتب پیش پیش ازوا مورفت. <sup>(۳۷)</sup> وختیکه  
 اونا دَ درگه چشمه رسید، مُستَقیم از زینِه‌های شارِ داوود دَ سربلکی دیوال  
 باله رفت و از بِلِه خانِه داوود تیر شُدِه تا درگه آو طرفِ شَرَق پیش رفت.

<sup>(۳۸)</sup> دِستِه دوُم شُکرگزاری طرفِ چپ حَرکت کد و ما قد نِیم مَرَدُم دَ بِلِه  
 دیوال از پُشتِ ازوا رفتُم. مو از بُرج تنُور دَ دیوالِ بَرَتو تیر شُدی، <sup>(۳۹)</sup> بعد  
 ازو از بِلِه درگه اِفرایم، درگه پِشاناه، درگه ماهی، بُرج حَنَنئیل و بُرج صد تا  
 درگه گوسپندو رفتی؛ و اونا دَ درگه پیره‌دارا ایسته شُد. <sup>(۴۰)</sup> اوخته هر دُو  
 دِستِه که شُکرگزاری مُوکد دَ خانِه خُدا ایسته شُد و ما و نِیم کُته کَلونای که  
 قد ازمه بُود، ام ایسته شُدی. <sup>(۴۱)</sup> پیشوایو یعنی اِلِیاقِیم، مَعَسیا، مِنیامین،  
 مِیکایا، اِلِیوعینای، زکریا و حَننیا که دَ دِستِ خُو شیپورها دَشت <sup>(۴۲)</sup> و

مَعَسِيَا، شَمَعِيَا، إِعَازَار، عَزِّي، يُوْحَانَان، مَلَكِيَا، عِيْلَام و عَازِر ام ايسته  
 شُد؛ و سُرودخانا د رهبري پزرَحيا سُرود ميخاند. <sup>(۴۳)</sup> د امزو روز مردُم  
 قرباني هاي کلو تقدِيم کده خوشحالي کد، چُون خُدا اونا ره خوشحال کُدد و  
 خوشي کته دُدد؛ خاتُونو و بچکيچا ام خوشحالي مُوکد و آواز خوشحالي  
 اورشليم از جاي هاي دُور شنيده مُوشد.

<sup>(۴۴)</sup> د امزو روز چندين مرد تعيين شُد تا مسئُول اُتاق هاي ذخيره بلده  
 هديه ها، نَوَبَرِ حَاصِلَات و ده-يگ ها بشه و د امزو اُتاق ها حصّه هاي پيشوايو  
 و لاويا ره از زميناي شارا مُطابقِ حُکمِ شريعت جم کنه، چُون مردُم يهُودا از  
 پيشوايو و لاوياي که بلده خدمت ايسته مُوشد، خوش بُود. <sup>(۴۵)</sup> پيشوايو و  
 لاويا خدمتِ خُداي خُو ره مُوکد و مَراسِمِ طَهَارَت ره د جاي ميُورد؛ امو رقم  
 سُرودخانا و درگه وانا ام مُطابقِ اَمِرِ داوُود و باچه شي سُلَيْمَان وظيفه خُو ره  
 انجام ميَدَد. <sup>(۴۶)</sup> چُون از زمانِ داوُود و آساف يعني از قديم رهبراي  
 سُرودخانا و جُود دشته و سُرودهاي ستايشي و شکرگزارى بلده خُدا خنده  
 مُوشده. <sup>(۴۷)</sup> د زمانِ زِروباېل و زمانِ نَحْمِيَا پگِ اِسْرَائِيل خَرچِ روزانه  
 سُرودخانا و درگه وانا و ديگه لاويا ره بلده ازوا ميَدَد. وختيکه اونا تقسيم  
 لاويا ره بلده ازوا ميَدَد، لاويا از تقسيم خُو يگ حصّه شي ره د اولاده

## بيگنه‌گو از اسرائيليا جدا موشه

۱۳ ① اونا د امزو روز از کتاب موسی د حالیکه مردم گوش ميگرفت خاند و نوشته ره پيدا کد که موگفت، عمونيا و موآبيا هرگز بايد د جماعت خدا داخل نشنه، ② چراکه اونا د دم راه بني اسرائيل قد نان و او نمَد، بلکه بلعام ره د ضد ازوا کرا کد تا اونا ره نالت کنه، ليکن خدای مو نالت ره د برکت تبديل کد. ③ وختی مردم تورای تورات ره شنيد، اونا تمام مردمای بيگنه ره از اسرائيليا جدا کد.

④ پيش امزی کار الياشيب پيشوا مسؤل اُتاق‌های ذخيره خانه خدای مو تعيين شُد؛ او نزديکانه طوبيا بُود ⑤ و بلده ازو يگ اُتاق کُته ره آماده کُدد که پيش ازو د منه امزو اُتاق هديه های غله-و-دانه، مواد خوشبوی، ظرفا و ده-يگ گندم، شراب انگور و روغو ذخيره موشد و تقسيم لاويا، سرودخانا و درگه‌وانا بُود و هديه های پيشوايو. ⑥ مگم د تمام

امزی مُدَت ما دَ اورُشَلیم نَبُوْدُم؛ چُون دَ سالِ سی و دوّم حُکمرانی اَرْدَشیر پادشاهِ بابل ما دَ پیشِ پادشاه رفتُدُم. بعد از چند وخت ما از پادشاه رُخصت گِرِفْتُم ⑦ و پس دَ اورُشَلیم اَمْدُم. اوخته دَ باره شرارتی که اِلِیاشِیب بخاطرِ طوبیا کُدد، یعنی بِلَدِه شی یگ اُتاق دَ حوْلی خانِه خُدا آماده کُدد، پی بُرْدُم. ⑧ ای کار غدر عَصاب مَرِه خراب کد و ما تمام اَسبابِ خانِه طوبیا ره از اُتاق بُرو پورته کُدم. ⑨ اوخته ما اَمَر کُدم و اونا اُتاق ره پاک-و-تَپْهیر کد، بعد ازو ظرفای خانِه خُدا، هدیه‌ها و مَوادِ خوشبُوی ره پس دَ مَنِه شی اُورْدُم.

⑩ ما امچنان پی بُرْدُم که تقسیمِ لاویا بِلَدِه ازوا دَدِه نَشْدِه و لاویا و سُرودخانای که خِدمت مُوکد، هر کُدم شی پس دَ زمینای خُو رفته. ⑪ پس ما قد کُته کَلونا غالمغال کده گُفْتُم: ”چرا دَ باره خانِه خُدا غَفَلت کدید؟“ بعد ازو لاویا ره جم کُدم و دُوباره دَ جای‌های شی قرار دَدُم. ⑫ اوخته پگِ مَرْدُم یهُودا دِه-یگِ گندُم، شیره انگور و روغون خُو ره دَ ذخیره‌ها اُورد. ⑬ و ما شَلیمای پیشوا، صادقِ کاتب و پدایاه ره که از جمِ لاویا بُود، مَسْئُولِ ذخیره‌ها تعیین کُدم و حانان باچه زکُور اولادِه مَتَنیا ره همکارِ ازوا، چراکه اونا صادقِ شَنخْتِه شُدُد. وظیفه ازوا تقسیمِ کدونِ خوراکه بِلَدِه

برارون لاوی ازوا بُود.

❶❷ اوخته دُعا کده گُفتم: ”آی خُدای مه، امی کار مَره دَ یاد دَشته بش و اعمالِ نیکی ره که بلده خانِه خُدای خُو انجام دَدم و خِدمت شی ره کَدم، از نظر خُو پاک نَکو.

❶❸ دَ امزو روزا، دَ یهُودا دِیدم که مردُم دَ روزِ آرام دَ چرخشتها انگور لَغه مونه و کوډهای غلّه-و-دانه ره اُورده دَ اُلاغا بار مونه و شرابِ انگور، انجیر و هر رقم چیزای دیگه ره بار کده دَ روزِ آرام دَ اورشَلیم میره. اوخته ما اونا ره دَ امزو روز اَخطار دَدم و نِیشتم که خوراکه-باب ره سَودا کنه. ❶❹ مردُم صُورام که دَ اُونجی زندگی مُوکد، ماهی و چیزای رقم رقم میُورد و دَ روزِ آرام دَ بله مردُم یهُودا سَودا مُوکد، حتی دَ اورشَلیم. ❶❺ اوخته قد کُتهسرای یهُودا غالمغال کده گُفتم: ”ای چی کار زِشت آسته که شُمو مَونید و روزِ آرام ره بے حُرمت مُوکنید؟ ❶❻ آیا بابَه کَلونای شُمو امی رقم رفتار نَکد و بخاطرِ رفتارِ ازوا خُدای مو تمام امزی بلا-و-مُصیبت ره دَ بله ازمو و دَ بله امزی شار نُورد، که شُمو هنوزام روزِ آرام ره بے حُرمت مَونید و دیگه ام دَ بله اِسرائیل غَضَب میرید؟“

١٩ پيش از روزِ آرام، وختيکه ساپه شام د بِلِه درگه‌های اورشليم آمد،  
 ما امر کدُم که درگه‌ها بسته شُنه و حُکم کدُم تاکه روزِ آرام خلاص نَشده  
 نَباید واز شُنه. امچنان چند خدمتگار خُو ره د درگه‌ها قرار دَدُم تا هيچ بار د  
 روزِ آرام داخل اُورده نَشنه. ٢٠ تُّجارا و سوداگرای مال‌های مُختلِف يگ يا  
 دُو دفعه شاو ره د بُرو از اورشليم تير کد، ٢١ ليکن ما اونا ره اخطار دَدُم و  
 دَزوا گُفتم: ”چرا شُمو شاو ره د پُشتِ ديوال تير مُونيد؟ اگه دَفِعِه ديگه اِي  
 رقم کُنيد، د بِلِه شُمو دِست باله مُونم.“ امزُو روز بعد اونا ديگه د روزِ آرام  
 نَمَد. ٢٢ اوخته د لاويا امر کدُم که خود ره پاک کنه و اَمده د درگه‌ها  
 پيره‌داری کنه تا روزِ آرام مُقَدَّس نِگاه شُنه.

و دُعا کده گُفتم: ”اِي خُدای مه، اِي ره ام بَلده مه د ياد دَشته بَش و  
 مُطابِقِ رَحمت-و-مِهربيانِي بے اندازه خُو د بِلِه مه رَحِم کُو.“

٢٣ امچنان د امزُو روزا ما يهُوديای ره ديدُم که قد خاتُونوی اشدوديا،  
 عمونيا و موآبيا توی کُد. ٢٤ نيم اولادای ازوا د زبونِ اشدودی توره  
 مُوگُفت و نَميتَنِست که د زبونِ يهُودی توره بُگيه، بَلکه د زبونِ ازی قوم و  
 ازو قوم گپ ميزد. ٢٥ امزی خاطر قد ازوا غالمغال کده اونا ره نالت کدُم

و بعضی ازوا ره زده موی سر-و-ریش شی ره کَندم و اونا ره دَ خُدا قَسَم دَده  
 گُفتم: ”دُخترِون خُو ره دَ باچه‌های ازوا نَدید و دُخترِون ازوا ره دَ باچه‌های  
 خُو و دَ خودِون خُو نَگیرید. (۲۶) آيا سُلیمان پادشاهِ اِسرائیل دَ امزی باره گُناه  
 نَکد؟ دَ مینکلِ مِلّتِ های کَلو رَقمِ ازو وری پادشاه نَبود؛ خُداي شی اُو ره  
 دوست دَشت و خُدا اُو ره دَ بَلَه اِسرائیل پادشاه جور کد، لیکن خاتُونوی  
 بیگنه باعِث شُد که حتی اُو ام گُناه کنه. (۲۷) آيا مو باید دَ تورای از شُمو  
 گوش بَدی و امی شرارتِ کُته ره انجام دَده خاتُونوی بیگنه بَگیری و دَ ضِدِ  
 خُداي خُو گُناه کنی؟“

(۲۸) یکی از باچه‌های یهویداع باچه اِلیاشیب پیشوای بزرگ، دامادِ  
 سَنبَلَطِ حورونی بُود، امزی خاطر ما اُو ره از پیش خُو هَی کُدم.

(۲۹) و دُعا کده گُفتم: ”آي خُداي مه، اونا ره دَ یاد دَشته بَش، چراکه  
 اونا پیشوایی و عهدِ پیشوایی و لاویا ره بے خُرمت کده.“

(۳۰) دَ امزی رَقم ما اونا ره از تمام چیزای بیگنه پاک کُدم و وظیفه‌های  
 پیشوایی و لاویا ره مُشَخَص کُدم تا هر کس دَ کار خُو مصروف شُنه. (۳۱)  
 امچنان بَلَدَه جَم کدونِ چیوهای هدیه شُده دَ وختِ مُعین شی و بَلَدَه جَم



كدونِ نوبَرِ حاصلاتِ نفرِ تعيينِ كُدم.

اوخته بسم دُعا كده گُفتم: ”آي خُداي مه، اي ره دَ اعمالِ نيك مه  
حساب كُو.“